

PLANEETALLINEN AUKTORITEETTEJA WARREN ELLIS JYRÄÄ

Tonin
palsta

WHY
DID YOU
INVENT
ME?

ON LÄHES MAHDOTONTA KUVITELLA, MILLAISESSA TILANTEESSA AMERIKKALAINEN SARJAKUVA TÄNÄ PÄIVÄNÄ OLISI ILMAN ENGLANTILAISTEN KÄSIKIRJOITTAJEN VUOSIKYMMEN SITTEEN MUKANAAN TUOMAA VERENSIRTOA. ALAN MOORE, NEIL GATMAN JA GRANT MORRISON UUDISTIVAT KERTAHEITOLLA PERINTEISTIN SUPERSANKAREIHIN RAJAUTUNEEN SARJAKUVAKÄSITYKSEN JA LOIVAT SUUNTAUVAT AMERIKKALAISEN SARJAKUVAN AUKUISTUMISELLE.

Vosituhannen vaihteen tienoilla oman puumerkkinsä jenkkisarjiksiin löivät sitten jo toisen sukupolven brittitekijät. Heistä vahvimmin on kykynsä todistanut ja asemansa vakiinnuttanut Warren Ellis, joka on siirtynyt tavanomaisemmista supersankareista (mm. Storm-Watch) koko ajan kohti omaperäisempiä polkuja. Hänen keskeisin luomuksensa on lähitulevaisuuden raivopäisestä gonzo-journalistista kertova Transmetropolitan (kts. Sarjainfo 1/98). Viime vuonna Ellis kuitenkin laajensi skaalaansa kahdella merkittävällä uutuudella eli sarjoilla Planetary (piirros John Cassaday) sekä Authority (taide Bryan Hitch). Molempien ensimmäisistä numeroista on juuri ilmestynyt kokoelma-albumit.

Planetary on irrallisilta vaikuttavien mutta todellisuudessa yhtä suurempaa kokonaisuutta valaisevien tarinoiden jatkumo. Sen pääosassa on kolmen supervoimia omaavan yksilön tiimi, jonka tehtävänä on selvittää maailmamme salaista historiaa. He ovat eräänlaisia "mahdottoman arkeologeja", jotka kai-

vavat esiin henkilöitä ja tapahtumia, joiden olemassaolo on totaalisesti pimitetty tavallisilta ihmisiltä.

Hauskinta ilmiöissä on se, kuinka Ellis on kunnan postmodernistin tapaan ammentanut niihin ideansa populaarikulttuurin laajasta kirjosta: Japanissa päädyttyään kielletylle saarelle, josta löytyy kovasti Godzilla, Mothran jne. näköisiä mätäneviä ruumiita; puolikuolleena syrajäisestä luolasta löytyvä supermies Doc Brass tuo elävästi mieleen Doc Savagen; englantilaisella hautausmaalla taas tavataan kasapäin kummasti Mooren, Gaimanin ja Morrisonin kirjoittamia sankareita muistuttavia hahmoja jne.

Planetary on kaiken kaikkiaan kiehtova keitos metatasaaja, hulpeita ideoita ja ihmeen tuntua.

Mielikuvituksellisia juoniaineksia pitää sisällään myös Authority, joka muuten kyllä muistuttaa enemmän perinteisen supersankarisarjakuvan ja suuren budjetin scifi-elokuvan dynaamista yhteensulautumaa.

Sadan vuoden ikää lähentelevän Jenny Sparksin johtama Authority on sankaritiimi, joka elävästä avaruusa-

luksestaan käsin suojelee maapalloa alati kasvavilta uhilta. On huipputeknologian ja superjoukkojen avulla maailmanvaltaa havitteleva Kaizen Gamorra, totalitaarisesta rinnakkaistodellisuudesta hyökkäävät avaruusarmadat ja lopulta jopa megalomaaninen jumalhahmo, joka saapuu ottamaan planeettamme jälleen haltuunsa.

Authority tarjoilee vauhdikkaita seikkailuja, jättimäisiä tuhovisioita (joista osansa saa Helsingin!) sekä normaalia supersankarisarjakuvasta poikkeavaa ihmiskuvaa (mukana on jopa hieman Teräsmiestä ja Batmania muistuttava homoparis-kunta). Nämä sankarit todella haluavat muuttaa maailmaa paremmaksi ja tasa-arvoisemmaksi paikaksi elää.

Tämän pointin on myös Mark Millar ottanut lähtökohdaksi Ellisin jätettyä Authorityn käsikirjoittamisen kahden toista numeron jälkeen. Yhdessä Frank Quitelyn kanssa Millar yrittää siirtää sarjaa uusille raiteille, sillä Ellisin viitoittama tie on ehditty käydä loogiseen loppuunsa.

Sinänsä Millarin perusajatus supersankareista, jotka ryhtyvät kerrankin tekemään jotain hirmuhallitsijoiden mielihalujen ja etnisperäisen väkivallan alla elävien ihmisten hyväksi, on kiitettävä. Mutta se, että kuvioihin on soikettu näitä toimia vastustavia superpahiksia sekä Ellisin tarinan lopussa kuolleen Jenny Sparksin uudelleensyntymä, vie sosiaaliselta herännäisyydeltä parhaan terän. Nähtäväksi kuitenkin vielä jää, minne kaikkialle Millar saa ideansa venymään. ■

Toni Jerrnan

